

Full diocesà

3 de juny del 2018

p4 – Aplec de l'Esperit a Tortosa

p5 – Vetlla de Pentecosta a la catedral

Que l'Església adori aquest Sol

Vós sou el Pa Viu i verdader, que baixàreu del cel per alimentar els afamats; encara més: per ser vós mateix l'aliment de pelegrins en aquest desert.

Vós esteu en un Pa, fortalesa dels cors, perquè per la fortalesa d'aquest Pa puguem caminar en aquests dies, consagrats al vostre Nom, sense molèsties de la carn ni de la sang, perquè vós sou el veritable Cos i la veritable Sang [...].

Als vostres deixebles els heu ensenyat a viure amb innocència pura, asseguts al voltant de la taula, per oferir a Déu Pare l'hòstia de lloança.

Nosaltres, afamats i assedegats, us demanem de ser saciats de la vostra dolçor per a fruit de la lloança en la solemnitat del vostre Cos i de la vostra Sang ara en aquest caminar diari, i en la vida futura ser saciats de felicitat amb tots els sants.

Que l'Església adori a aquest Sol [...] veritable: veritable sosteniment, Pa baixat del cel, Pa de glòria, viàtic en el camí. Anteriorment en la llei amagat, ara el Pa dels àngels resplendeix. Ara el rei de la Pau s'ofereix com a Pa per a ser pau en la humanitat.

(De la lloança i adoració mossàrab al Santíssim Sagrament)

«Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà...»

El Cos i la Sang de Crist/ Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor.» Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obirem en tot.» Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí.»

(24,3-8)

Salm responsorial

Invocant el nom del Senyor,
alçaré el calze per celebrar la salvació.
(Salm 115)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i del vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

(9,11-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar.» Els deixebles se'n anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos.» Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins el dia que en beuré de novell en el regne de Déu.» Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

(14,12-16.22-26)

«Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera»

Cos i sang de Crist, en continuïtat de la Trinitat

Jean Hakolimana, prev.

Avui celebrem la festa del Cos i de la Sang de Crist, popularment Corpus. És molt instructiva la celebració d'aquesta festa a continuació de la de la Santíssima Trinitat. De fet, en l'Eucaristia es dona una trobada intensa amb el misteri de la Trinitat. Es pot comprovar amb aquestes paraules amb les quals el sacerdot fa la invocació sobre les ofrenes. «Sou realment sant, Senyor, font de tota santedat. Santifiqueu, doncs, aquestes ofrenes, fent que hi davalli el vostre Esperit, com la rosada, perquè es converteixin per a nosaltres en el Cos i en la Sang de Jesucrist.» Així, amb aquest acte, hi involucrem les tres persones de la Santíssima Trinitat, per donar a aquest moment una transcendència inigualable. És que l'Eucaristia, a més de ser la presència real de Jesús enmig nostre, és també la presència per excel·lència de l'acció de la Trinitat.

Per això, sovint, quan celebrem l'Eucaristia, demanem com a màxim efecte seu ser configurats a la Santíssima Trinitat i al seu model de caritat i unitat. Així, per exemple, ho expressa aquesta col·lecta final del segon diumenge de durant l'any: «Senyor, vesseu damunt nostre el vostre esperit de caritat i feu que visquem units de cor els qui heu saciat amb un mateix pa.» En el mateix sentit, les col·lectes de la missa solen acabar amb la fórmula trinitària. Adrecem les nostres pregàries a Déu, per Crist, que regna en la unitat de l'Esperit Sant. Així, doncs, l'Eucaristia es converteix, per a nosaltres, en la trobada més intensa, més excel·lent, més directa i molt palpable amb el misteri de la Santíssima Trinitat.

La imatge

L'Última Cena, curulla de símbols, és crida i advertiment a no reduir la santa Eucaristia a una devoció particular. Cada època en subratlla aspectes diversos, cada persona l'enriqueix amb accents propis.

Arribada l'Hora del Senyor, en el sopar pasqual, quan Jesús és lliurat, allí hi ha l'Església, la comunitat contemplativa i reverent; i —ja se sap— l'Eucaristia fa l'Església.

L'Últim Sopar (1527). Hans Holbein el jove

Lit. hores: Setmana I

4 dilluns

—Sant Francesc de Caracciolo
—Santa Noemí i Rut
2 Pere 1,1-7 / Salm 90 / Marc 12,1-12

5 dimarts

—Sant Bonifaci, màrtir (680-754)
2 Pere 3,12-15a,17-18 / Salm 89 / Marc 12,13-17

6 dimecres

—Sant Norbert, arquebisbe (1080-1134)
—Sant Marcel·lí Champagnat
2 Timoteu 1,1-3.6-12 / Salm 122 / Marc 12,18-27

7 dijous

—Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)
—Sant Robert, abat (*1159)
2 Timoteu 2,8-15 / Salm 24 / Marc 12,28b-34

8 divendres

—Sagrat Cor de Jesús
—Sant Heracli, bisbe (s.VI)
Osees 11,1.3-4.8c-9 / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd,5-6 / Efesis 3,8-12.14-19 / Joan 19,31-37

9 dissabte

—Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria
—Sant Efrem, diaca i dr. Església (s.IV)
—Sants Prim i Felicià, màrtirs (*286)
—Santa Diana, verge (*1236)
2 Timoteu 4,1-8 / Salm 70 / Lluc 2,41-51

10 diumenge X de durant l'any / Cicle B

—Santa Margarida, reina (1045-1093)
Gènesi 3,9-15 / Salm 129 / 2 Corintis 4,13-5,1 / Marc 3,20-35

Més d'una cinquantena de joves del nostre bisbat a l'Aplec de l'Esperit!

Delegació de Joventut

El cap de setmana del 19-20 de maig es va celebrar l'Aplec de l'Esperit a Tortosa, sota el lema «Crist és la Vida!» Més d'una cinquantena de joves de diferents poblacions del bisbat hi van participar.

Els joves es van desplaçar amb autocar i van arribar el dissabte a mig matí a Tortosa. Allí van tenir una estona de temps lliure i després van dinar al parc Teodoro González, on posteriorment va tenir lloc la benvinguda i els primers actes. A la tarda els joves es van dividir en dos grups: adolescents i universitaris, fent activitats diverses.

Els adolescents van gaudir jugant al voltant dels cinc pous (amor, llibertat, imatge, diversió, poder) a través dels quals la societat ens invita a saciar les nostres sets. Un testimoni de cada pou els va fer adonar que no tot és tan *guai* com mostra la societat, i que realment ells només van saciar la seva set en Jesucrist. Després van assistir a la representació teatral de *Lifehouse – Everything*, inspirada en el pasatge de la samaritana. Finalment van compartir les emocions i experiències viscudes en petit grup.

Els universitaris, per la seva banda, van realitzar una gimcana de recerca al llarg de la ciutat, la qual els conduïa finalment fins a una església, on van escoltar un testimoni de vida, que ho havia deixat tot pel Crist.

Acabats aquests espais tots els joves es van reunir per celebrar l'acte central de l'Aplec, la missa de Pentecosta, a la catedral de Tortosa, concelebrada per tots els bisbes i preveres.

Per acabar el dia de dissabte, el sopar va ser al Seminari, on després va tenir lloc el concert de Worship Central. L'últim moment del dia va ser un instant d'adoració amb els cants de Worship.cat.

El diumenge els actes es van centrar a la població de Sant Carles de la Ràpita. Una passejada per la platja va ser el teló de fons per a una dinàmica on els joves havien d'elegir entre dues situacions i fer-se una foto representant l'elecció feta. Amb creativitat i imaginació van anar enviant les fotos a Instagram tot fent un concurs de la més original! Una catequesi va ajudar que s'adonessin de les eleccions que tots fem en la nostra vida i va convidar els joves a prendre la decisió de renunciar al mal i dir sí al Senyor amb la renovació de les promeses del baptisme. Aquest acte es va fer seguidament, i tots els joves que van voler pogueren fer el signe del senyal de la creu amb aigua beneïda, demostrant el seu desig de cor de renovar el seu seguiment de Crist!

L'Aplec va finalitzar, com no podria ser d'altra manera, tot cantant l'himne «Crist és la Vida», compartint una paella per dinar i, aquells que van voler, amb un bany a la platja.

VIII Vetlla de Pentecosta a la catedral de Solsona

Redacció

El diumenge dia 20 de maig va tenir lloc, com cada any, la Vetlla de Pentecosta, presidida pel bisbe Xavier Novell.

La jornada va començar a la tarda amb unes xerrades sobre l'Esperit Sant amb el títol «Qui és l'Esperit Sant», a càrrec de Mn. Marc Majà, i «Com puc ser ple de l'Esperit Sant», a càrrec de Rafael Pérez. Simultàniament, el senyor bisbe va predicar la conferència «Una diòcesi a punt de surfejar el gran tsunami». Totes aquestes xerrades van tenir lloc al Palau Episcopal, concretament a la Sala Bisbe Lasala i a la Sala dels Sants Màrtirs.

Després a la catedral va tenir lloc la celebració de les confirmacions, presidida pel bisbe Xavier, acompanyat d'alguns

preveres. En aquesta ocasió es van confirmar cinc persones, tres d'elles adultes. El grup Cor Nou va acompanyar amb els seus cants la celebració.

En acabar, va començar la Vetlla de l'Esperit, que consistí en uns espais de pregària adreçats a totes les persones que van voler acostar-se als sacerdots perquè preguessin per ells i així poder rebre la guarició, l'alliberament o l'efusió de Esperit.

Durant la Vetlla també hi va haver espais de confessions, d'adoració del Santíssim i de pregària d'intercessió.

Els assistents van poder compartir, per finalitzar, un petit àpat fraterno als claustres de la catedral.

Notícies Breus

La parròquia de la Vall dan al santuari de Queralt

El diumenge de Pentecosta els parroquians de Sant Bartomeu de la Vall dan van tornar a pujar al santuari de Queralt per fer la visita comunitària anual a la Mare de Déu. A les nou del matí van celebrar missa, que presideí Mn. Camil Viladrich, el qual posteriorment va beneir el terme en presència de la imatge de sant Isidre, patró de la pagesia. Un temps esplèndid va acompanyar els fidels, que feren el camí a peu des de la parròquia.

Capella de Santa Rita del Mas Lladó

El 22 de maig, dia de Santa Rita, es va celebrar l'aplec anual a la capella de Santa Rita del Mas Lladó. L'aplec va comptar amb la presència de fidels de Casserres, Puig-reig i altres indrets. Mn. Josep M. Sancliments, rector de Casserres, va presidir la missa en honor de la santa.

Tortosa va acollir joves de tots els bisbats catalans

1.200 participants en el 12è Aplec de l'Esperit

Riure i plorar, cridar i saltar, ballar i pregar. Tot això es va donar en poques hores a l'Aplec de l'Esperit. Amb la música com a protagonista, el dissabte al matí, al parc de Teodor González, i a la nit, amb els concerts de lloança de Worship Central i Worship.cat. Els joves no es van parar de moure i de buscar Déu en tot aquell cap de setmana, escoltant testimonis de fe a Tortosa i renovant les promeses del baptisme a Sant Carles de la Ràpita.

Tortosa fou, els dies 19 i 20 de maig, la diòcesi amfitriona d'aquest 12è Aplec de l'Esperit: «És una alegria poder acollir-vos a tots els joves dels altres bisbats de Catalunya», va afirmar Enric Benavent, bisbe de Tortosa, en l'acte d'acolliment al Parc Teodor González. «És per a nosaltres la primera vegada que celebrem l'Aplec: és un repte, però sobretot una il·lusió.»

Benavent destacà la participació de 200 voluntaris tortosins en l'organització de l'Aplec i la immensa ajuda que això suposa per a unir els joves de la seva diòcesi i també els de tot Catalunya: «Ens ajuda a conèixer els joves de tots els bisbats, a compartir un dia la nostra fe, i això penso que per als joves és important, perquè aquestes trobades descobreixen a molts d'ells que no estan sols.»

Els joves participants, uns 1.200, van sortir molt entusiasmats d'aquest Aplec de l'Esperit i ho van compartir amb l'organització. Aquí us deixem una mostra dels missatges:

Marta Cabrera, noia de divuit anys de la parròquia de Sant Joan de Valls, va explicar com va viure la jornada de l'Aplec de dissabte: «Ho he rebut amb molt d'amor, la veritat, no pensava que fos això. I, realment, sóc una persona que he tingut molts dubtes, i ara mateix estic començant a centrar-me i m'està servint molt, la veritat.»

Elena Canals, de vint-i-un anys, provinent del bisbat de Mallorca, va escriure a Instagram: «M'ha agradat moltíssim l'Aplec. Per al pròxim hi seré, segur. Molts ànims i continueu fent això per nosaltres els joves, a poc a poc n'hi haurà més.»

Nadia Espinoza, de divuit anys, de la parròquia de Sant Esteve de Granollers, va agrair també amb un missatge l'experiència: «Mil gràcies per aquest Aplec de l'Esperit! Una experiència intensa, molt viscuda, entrançable, familiar, acollidora... Me'n torno a casa molt renovada, estimo més Déu... Que perduri sempre! Ens veurem en el pròxim Aplec de l'Esperit!»

Els joves sortiren
satisfets de l'experiència

Silenci, oració, discerniment...

Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (i VII)

El discerniment no pertany tan sols als més intel·ligents o als més ben educats. No requereix habilitats especials, sinó una disposició a escoltar el Senyor, els altres, la realitat mateixa, que sempre ens desafia de maneres noves.

Només qui està disposat a escoltar té la llibertat per a renunciar al seu propi punt de vista parcial o insuficient, als seus costums, als seus esquemes. Hem de discernir els plans de Déu, per a no oblidar la seva invitació a créixer. Per aquesta raó, demanaré a tots els cristians que examinin diàriament la seva consciència en un diàleg sincer amb Déu.

Necessitem el silenci de l'oració prolongada per a percebre millor el llenguatge de Déu, per a interpretar el significat real de les inspiracions que creiem ha-

ver rebut, per a calmar la nostra ansietat i veure el conjunt de la nostra existència renovada a la llum de Déu.

Aquesta actitud de discerniment implica l'obediència a l'Evangeli com a últim criteri, però també al Magisteri que el custodia, intentant trobar en el tresor de l'Església el que sigui més fecund per a «l'avui» de la salvació; ja que la rigidesa no té lloc davant l'etern «avui» del Senyor ressuscitat.

Déu ho demana tot de nosaltres, i també ens ho dona tot. No vol entrar en les nostres vides per disminuir-les sinó per dur-les a plenitud. Demanem que l'Esperit Sant infongui en nosaltres un intens anhel de ser sants per a la major glòria de Déu i animem-nos els uns als altres en aquest intent. Així compartirem una felicitat que el món no ens podrà prendre.

La Dita

«Atipar-se com un lladre»

Sebastià Codina, prev.

Vol dir atipar-se de valent i d'una manera famolenca i goluda.

Fa segles abundaven els lladres i bandolers amagats a les muntanyes i boscos de la nostra terra. Calia que s'enforatessin en els llocs més esquerps i allunyats dels poblats per no ser atrapats pels guardes de torn.

Anaven molt mal alimentats. Sovint la fam els empaitava. Quan ja no podien aguantar més s'acostaven a una casa de pagès o fonda de camí ral i s'afartaven com uns llops. Amençaven a l'amo que no els delatés o si no...

Ben tips i sense pagar se'n tornaven als seus cataus i amagatalls esperant alguna oportunitat per a poder fer saca amb el primer badoque que caigués a les seves mans.

El teu compromís et santifica i millora el món

Xavier Novell, bisbe de Solsona

En el marc de la solemnitat de Corpus Christi, contemplem i celebrem el gran do de la presència real, en l'Eucaristia, de Crist viu entre nosaltres.

A la llum d'aquest gran misteri d'amor renovador, alliberador i transformador que és l'Eucaristia, Càritas ens convida a tots a un compromís que contribueixi a millorar el món i que ens impulsi a viure la caritat en la relació amb els nostres germans i en la transformació de les estructures socials. Aquesta festa que uneix l'amor a Déu i als germans sintetitza la vida cristiana i el camí, per tant, de la santedat.

Ens ho recorda el papa Francesc en la seva darrera exhortació apostòlica, *Gaudete et exultate*, sobre la crida a la santedat en el món actual: «la teva identificació amb Crist i els seus desigs implica el compromís per construir, amb ell, aquest regne d'amor, justícia i pau per a tothom» (GE, 25).

Això ho podem fer amb els gestos més quotidians, amb petites passes, tal com ens descriu el Papa en l'núm. 16: «una senyora va al mercat a comprar, troba una veïna i comença a parlar, i vénen les crítiques. Però aquesta dona diu en el seu interior: "No, no parlaré malament de ningú." Aquest és un pas en la santedat. Acabat, a casa, el seu fill li demana de conversar sobre les seves fantasies i, encara que estigui cansada, s'asseu al seu costat i l'escolta amb paciència i afecte. Aquesta és una altra ofrena que santifica. Acabat viu un moment d'angoixa, perquè recorda l'amor de la Verge Maria, pren els rosaris i resa amb fe. Aquest és un altre camí de santedat. Acabat va pel carrer, troba un pobre i s'atura a conversar-hi amb afecte. Aquest és un altre pas.»

Això també ho podem fer amb la nostra col·laboració, ja sigui amb temps o amb diners, a través de Càritas o d'aquelles altres institucions de caritat amb les quals tenim relació.

Així, doncs, seguint els ensenyaments del papa Francesc, cal un compromís ferm de tots els cristians per promoure el desenvolupament integral de tota persona, removenent, alhora, les causes estructurals de la pobresa. I això no és per a uns pocs cristians, que tenen una especial vocació, sinó per a tots, perquè això forma part de la nostra santificació.

Per això Càritas us demana avui de forma especial la vostra col·laboració personal i econòmica per a sostenir l'activitat sociocaritativa que amb el vostre ajut duu a terme.

